

I anledning af valgkampen er Rune T. Kiddes klagesang til skatteministeren rettet til alle fremtidige skatteministre fra en kunstner, der føler, han er kommet i klemme.

SKABELSESBERETNING

AF RUNET. KIDDE, tegner, forfatter,

Se, først tår man hjertet

og klæber det op på et lærred;
så høvler man sjælen

til ramme – og nydeligt er'ed.

Så tår man sin lugtsesans.

og gir den til tanker og toner,
som lever og leger og

på plade, bånd, i mikrofoner.

Af ryggrad og kranium

skulpturer og fuglebadssokler,
at muntere de mutte i

skønt forthen var de bare knokler.

Så tår man sit øre

og renskriver lyden, det hører.
Som skrivemaskinens van Gogh

Det holdbare ser kun de skøre.

Så tår man sin hjerne

og skærer i strimmel og stykke,
og skriver på dem både

om liv og om lort og om lykke.

Af tusindfold følelser

at binde om havet og himlen.
Så hugger man fingre af

og gør dem til stjerner i vrimlen.

Så gir man sit liv bort

og noget, man aner at vide.
Og tryller med sved sine

til eventyr, side for side.

Så borer man øjnene ud

for værket skal perlebesmykkes.
Så gir man sit tungebånd bort

»Min Gud! Kære Gud! Lad det lykkes!«

Morale:

Så synker man sammen
(den borger er træet,
som glemte at sove om natten)
og tænder sin sidste mentholdigaret
og venter fålmødtigt

og river itu

med velbelagt hu

skræller den af

spiller den af

møjsler man ud

skæmløse skruld,

og river det af,

for en dag.

og splitter på tværs,

sange og vers

gør man et bånd,

højre arms hånd

til noget, man tror

blodige spor

med en kniv,

i et skrig:

på skatten.